

ОСВІТНЬО-ФАХОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТА ПРОБЛЕМИ, ПОВ'ЯЗАНІ З БІДНІСТЮ НАСЕЛЕННЯ

Розглянуто перспективи удосконалення методик оцінювання межі бідності та якості життя з урахуванням компетентності підходів оцінювання витрат та ресурсів домогосподарств.

Ключові слова: освітньо-фаховий потенціал, межа бідності, споживчий кошик, якість життя, компетентність, ресурси домогосподарств.

Рассмотрены перспективы усовершенствования методик оценивания предела бедности и качества жизни с учетом компетентности подходов оценивания расходов и ресурсов домохозяйств.

Ключевые слова: образовательно-профессиональный потенциал, предел бедности, потребительская корзина, качество жизни, компетентность, ресурсы домохозяйств.

The prospects of improvement of methodologies of evaluation of limit of poverty and quality of life are considered taking into account the competence of approaches of evaluation of charges and resources of housekeeping.

Keywords: educationally-professional potential, limit of poverty, consumer basket, quality of life, competence, resources of housekeeping.

Постановка проблеми. Бідність в сучасному житті набула статусу найгострішої соціальної проблеми [1] і пов'язана з нестабільністю економіки, розгортанням інфляційних процесів та порушенням рівноваги в суспільстві між незаможними та багатими верствами населення. За останні роки втрачені важелі реального впливу на динаміку ринкових механізмів, що привело до збільшення темпів тінізації ринку, зниження якості життя. Тому держава повинна активно втручатись в ринкові процеси і удосконалювати заходи боротьби з бідністю, використовуючи загальносвітові та європейські підходи до оцінювання рівня цього негативного явища.

В ЄС (Європейському союзи) бідними вважаються люди, дохід яких становить менше 60 % від середнього показника в країні, при цьому враховуються також усі соціальні виплати [2]. За даними праці [2] (міжнародного рейтингу, встановленого такими організаціями як ООН (Організація Об'єднаних Націй)) в Україні на 2010 р. 78 % населення мають доходи, які нижчі межі бідності. В той же час за даними Держкомстату України чисельність населення із середньодушовими еквівалентними загальними доходами у місяць, нижчими прожиткового мінімуму, в цьому ж році становить 8,8 % [3]. Ще одне аналогічне значення цього показника запропоновано Федерацією профспілок України. Моніторинг показників бідності в Україні за даними першого кварталу 2011 року свідчить, що межа бідності досягла 1025 гривень і збільшилася, порівняно з аналогічним періодом попереднього року, на 110 гривень. Відповідно до цієї межі 25,4% населення країни вважається бідним [4]. Тому постає питання компетентності працівників (скоріше всього економістів), які проводили подібні розрахунки і компетентності методик розрахунку межі бідності. Питання компетентності економістів і методик розрахунку економічних параметрів пов'язані з освітньо-фаховим потенціалом всього населення і особливо економістів. Адже у великих містах (наукових центрах регіонів) функціонують науково-дослідні інститути Національної Академії наук України. В усіх обласних містах і в багатьох районних центрах є велика кількість ВНЗ (вищих навчальних закладів) і в кожному з них є хоча б одна економічного характеру – кафедра менеджменту, кафедра менеджменту і маркетингу, кафедра математичного моделювання економічних систем, кафедра економіки і підприємництва, кафедра міжнародної економіки, кафедра теоретичної і прикладної економіки тощо. Під керівництвом досвічених викладачів розрахунками рівня бідності як області так і всієї країни можуть займатись і студенти. Питання тільки в тому, щоб вони могли отримувати достовірну інформацію. Першим етапом отримання відповідної інформації є опрацювання даних, наведених в Держкомстаті України.

Аналіз останніх досліджень та публікацій У праці [5] обґрунтовано важливість освітньо-фахового потенціалу (ОФП) регіону, адже методики розрахунку параметрів, які характеризують стан бідності, повинні бути фаховими. ОВФ трактується як інтегрована сукупність можливостей, знань, умінь та практичних навичок, які можуть бути реалізовані в соціально-економічному спрямуванні [5, с. 4]. Достовірна оцінка таких важливих параметрів як доходи та рівень бідності повинен бути реалізований компетентними працівниками, що входять в групи (колективи), які повинні бути аналогічні випробувальним лабораторіям і володіти компетентними методиками [6]. Приклад розгляду таких груп в економічних дослідженнях, для діяльності яких важливе врахування компетентності кадрового потенціалу, описано в

[7]. Компетентність колективів (груп) підтверджується трьома основними факторами: а) приміщення, необхідне устаткування (ПЕОМ – персональні комп'ютери) і доступ до необхідної інформації в повному обсязі для проведення розрахунків; б) відповідним чином підтвержені методики, необхідні для проведення розрахунків стосовно сфери діяльності; в) колектив повинен мати компетентний персонал для проведення даних розрахунків [6, 7].

Тому актуальним є питання прогнозування рівня бідності і розроблення ефективних заходів його зменшення на державному рівні, оскільки дані Федерації профспілок (25,4 %) та ООН (78 %) можна вважати некомпетентними, якщо інформація Держкомстату України (8,8 %) достовірна.

Метою даної праці є аналіз на концептуальному рівні критеріїв оцінювання бідності і розроблення рекомендацій щодо оцінювання достовірних параметрів, які характеризують межу бідності, прожитковий мінімум, рівень малозабезпеченості з подальшими рекомендаціями для державних органів щодо врегулювання проблем, пов'язаних з бідністю населення.

Виклад основного матеріалу. Основним завданням даного дослідження є коректне визначення множини показників (параметрів), що здатні забезпечити оптимальний перерозподіл ВВП (внутрішнього валового продукту) між багатими і бідними членами суспільства.

В Україні немає єдиного критерію оцінювання бідності [8]. У пресі, наукових, громадських та політичних дискусіях найчастіше використовується показник межі бідності, під яким розуміють рівень доходу домогосподарства, нижче якого неможливе задоволення головних потреб людини [8]. Згідно цього критерію працівниками Держкомстату України розраховано 8,8 % населення в 2010 р., які мають доходи, нижчі межі бідності [3].

Останнім часом ряд соціологів запропонували розглядати для характеристики рівня життя людини такий показник, як стан ресурсного забезпечення [8]. Як вважають соціологи, бідній людині притаманні: наявність боргів, у тому числі з комунальних послуг; відсутність таких предметів домашнього вжитку, як пилосос, м'які меблі, телевізор; погані житлові умови (проживання в аварійних будинках, гуртожитках); недоступність більшості платних послуг [8]. Однак і наявність побутових предметів домашнього вжитку ще не є ознакою більш високого рівня життя, оскільки ці предмети могли бути придбані ще за часів СРСР [8].

Не можна нехтувати тим, що все частіше психологічна картина бідності супроводжується відчуттям страху, беззахисності, безсилля перед життєвими обставинами, відсутністю цілей та пріоритетів в житті, соціальною самотністю, депресією [8]. Таким чином, бідність не можна розглядати лише як економічне явище [8]. Спеціалісти Всесвітнього банку розробили нові показники для відстеження бідності: ступінь ризику, соціальна маргіналізація (виключення людини із системи соціальних зв'язків), обмежений доступ до соціального капіталу тощо [8]. Окрім розширення показників, потрібно також використовувати різні методи дослідження бідності, оскільки лише таким чином можна буде знайти відповідь на питання: чому одні програми боротьби з бідністю діють, а інші – ні [8] ?

Раніше в багатьох країнах ринкової економіки (50-ті роки 20-го століття) бідні громадяни розглядалися як "небезпечний клас", за яким потрібно наглядати, щоб він не заважав "іншому суспільству" [9]. В даний час "решта суспільства" складає більшість населення (в економічно розвинутих країнах), і ця більшість, намагається контролювати життя бідних, щоб вони не порушували інтегровану єдність робочого, середнього і вищого класів суспільства [9]. В нашій країні за даними Держкомстату ситуація аналогічна як в ЄС і тому державним органам особливих заходів можна не приймати. Але за даними [2] ситуація протилежна і такої позиції дотримується опозиція. Крім того зростає кількість безробітних і відповідно, злочинність (наркотики, крадіжки державного та особистого майна, шахрайство, хуліганство).

Для розв'язання задачі оптимізації перерозподілу ВВП і стабілізації соціальної напруженості розглянемо макроекономічну функцію W . Принципи побудови аналогічної виробничої функції висвітлено у працях [10 с. 140, 11 с. 162–182]. Вважаємо, що функція перерозподілу ВВП W у першому наближенні залежить від K (ВВП), L (витрат на оплату робочої сили), T (витрат на державний апарат, армію, міліцію, службу безпеки), Z (витрат на соціальні платежі пенсіонерам, безробітним, інвалідам тощо):

$$W = W(K, L, T, Z) = K^{\alpha_1} \cdot L^{\alpha_2} \cdot T^{\alpha_3} \cdot Z^{\alpha_4}. \quad (1)$$

Тут a_1, a_2, a_3, a_4 – коефіцієнти еластичності за відповідними параметрами; $a_1 + a_2 + a_3 + a_4 = 1$; вираз K^{α_1} – характеризує резерви (можливі витрати, пов'язані з форс-мажорними непередбаченими обставинами).

Функція $W = W(K, L, T, Z) = W(x_i)$ відповідає економіко-статистичній моделі процесу перерозподілу коштів в економічній системі і повинна виражати загальні тенденції фінансових потоків, які повинні задовольняти критеріальну умову:

$$Z_s / N_s > b_s. \quad (2)$$

Тут Z_s – додаткові витрати на соціальні платежі пенсіонерам, безробітним, інвалідам тощо, рівень доходів яких знаходиться нижче межі бідності; N_s – число громадян, які перебувають за межею бідності; b_s – рівень доходів, які відповідають межі бідності (для прикладу, прожитковому мінімуму 914,1 грн. в 2011 р. [3]).

Деталізуємо показники, які входять у (1). До основних факторів (x_i) віднесемо – параметри, які характеризують ефективність виробничої діяльності підприємств, які сприяють виробництву товарів першої необхідності, в тому числі і найбільш необхідних продуктів харчування (перша група), негативні фактори (друга група, x_7, x_8): x_1 – продуктивність праці; x_2 – коефіцієнт платоспроможності; x_3 – ціна товарів; x_4 – якість товарів; x_5 – екологічний фактор; x_6 – інноваційний фактор; x_7 – тіньова складова ВВП; x_8 – коефіцієнт, який характеризує переведення коштів в офшорні зони. У функціях L, T може фігурувати тіньова складова $\Delta L, \Delta T$ [12]. Параметри x_i формують вектор для функції $W(x_i)$:

$$x = (x_i) = (x_1, x_2, \dots, x_n), \quad n = 7. \quad (3)$$

Відповідне співвідношення комбінованого (адитивно-мультиплікативного) характеру для макроекономічної функції перерозподілу $W(x_i)$ з урахуванням набору параметрів (3) запишемо у вигляді:

$$W = W(x_i) = W_v - W_m, \quad W_v = a_1 \prod_{i=1}^6 x_i^{b_i}, \quad W_m = a_2 \prod_{i=7}^8 x_i^{b_i}, \quad (4)$$

де $a_1, a_2, b_i, (i=1, \dots, 8)$ – емпіричні константи, які визначають експертним методом. У виразі (4) складові функції розділено на 2 групи. Розгляд представлення (4) особливо важливий тому, що фактично кожний параметр цієї функції W прямо або в комплексі може бути корисним для формування критеріїв, які зможуть покращити ситуацію в країні щодо проблеми бідності.

Виходячи з означення функції $W(x_i)$ (4), мета виробництва товарів першої необхідності і відповідного маркетингу – випуск достатньої кількості вітчизняних товарів, підтримка їх та забезпечення їх якості на достатньо високому рівні і з прийнятними цінами для широких верств населення. Таку тенденцію повинна підтримувати держава і сприяти відповідній товарній та ціновій політиці з допомогою регуляторних механізмів (ефективного керування).

Комплексний розгляд функції $W(x_i)$ з двох позицій (виробництва і витрат для незаможних верств населення) необхідний тому, що в умовах перехідної економіки прибуток Π_m комерційних організацій, які займаються збутом і відповідно маркетингом, значно переважає прибуток виробників Π_v , оскільки для комерційних організацій характерні монополні тенденції. Особливо це стосується сільськогосподарських товарів, зокрема, продуктів харчування, які формують споживчий кошук.

Низкою депутатів внесено проект закону України про державний контроль над цінами на товари першої необхідності [13]. Цей проект закону визначає засади державного контролю (нагляду) у сфері реалізації цінової політики для забезпечення надійного вартісного зв'язку між прожитковим мінімумом та рівнем цін на товари першої необхідності [13]. Метою цього Закону є уточнення умов, оптимізація практики контролю за цінами на товари і послуги першої необхідності шляхом створення умов для їх зменшення або стримування їх зростання задля поліпшення умов життя малозабезпечених верств населення і забезпечення можливості вчасно підвищувати соціальні виплати [13].

Держава повинна контролювати ціни, але подібні проблеми в цивілізованих країнах (наприклад Фінляндії розв'язують іншими методами). Для бідніших верств населення держава компенсує частину оплати за житло, а також виділяє відповідні кошти із соціальних фондів, щоб громадяни не голодували і мали можливість купити з допомогою держави такі речі як холодильник, телевізор, товари першої необхідності для дітей тощо. Відповідні платежі для малозабезпечених видаються адресно і фінансуються за рахунок податків (з бюджету), які виплачують більш багаті громадяни.

Співвідношення математичної моделі, які пов'язують складові функції W_v, W_m з відповідними складовими витрат V_v, V_m представимо аналогічно як у праці [10, с. 143]:

$$V_v = c_v W_v^{r+1} - w_v L_v - r K_v + I_v (W_v(x_i) - W_v) \Rightarrow opt, \quad (5)$$

$$V_m = c_m W_m^{s+1} - w_m L_m - s K_m + I_m (W_m(x_i) - W_m) \Rightarrow opt, \quad (6)$$

$$V_k = d \cdot V_v + (1-d) \cdot V_m \Rightarrow opt. \quad (7)$$

Тут V_v, V_m – складові витрат, подані у вигляді функції Лагранжа; c_v, r, w_v, c_m, s, w_m – параметри функції витрат; w_v, w_m – характеризує середню ставку заробітної плати персоналу; L_v, L_m – середня чисельність працівників (в даному (актуальному) році); I_v, I_m – параметри Лагранжа; V_k – функція компромісу (з відповідними коефіцієнтами вагомості щодо витрат); $d, (1-d)$ – коефіцієнти вагомості, які встановлюють експертним методом. Складові V_k необхідно змінювати з допомогою податків, соціальної допомоги, та інших регуляторних державних механізмів в інтересах широких верств споживачів, не допускаючи проявів монополізму і вивезення капіталу з України в офшорні зони.

Показники відхилень для всіх параметрів, які входять у (5)-(7), мають вигляд:

$$\Delta V_v, \Delta V_m, \Delta V_k, \Delta w_v, \Delta L_v, \Delta r, \Delta K_v, \Delta w_m, \Delta L_m, \Delta s, \Delta K_m \quad (8)$$

Запишемо для складових $W = (W_v, W_m)$ співвідношення, аналогічні (1):

$$W_v = K_v^{a_{v1}} \cdot L_v^{a_{v2}} \cdot T_v^{a_{v3}} \cdot Z_v^{a_{v4}}, \quad W_m = K_m^{a_{m1}} \cdot L_m^{a_{m2}} \cdot T_m^{a_{m3}} \cdot Z_m^{a_{m4}}. \quad (9)$$

Тут $a_{v1}, \dots, a_{v4}, a_{m1}, \dots, a_{m4}$ – коефіцієнти еластичності за відповідними параметрами.

Співвідношення (9) підставляємо у (5)–(7) і отримуємо систему рівнянь для моделювання витрат на зменшення рівня бідності. З допомогою результуючої моделі і граничної умови (2) можна досліджувати відхилення параметрів (8) з урахуванням показників, які характеризують критерії, пов'язані з прожитковим мінімумом та споживчою корзиною. Оскільки результуюча система рівнянь буде громіздкою, то її можна розбивати на блоки і досліджувати окремо спрощені варіанти, формуючи тестові варіанти.

Необхідно удосконалити методику розрахунку параметрів, які характеризують бідність: межа бідності, рівень бідності, глибина бідності, середні сукупні еквівалентні витрати бідного населення [14]. Також потрібно дотримуватись указу президента України № 274/2010 «Про невідкладні заходи з подолання бідності». Визначити подолання бідності, перш за все її найгостріших проявів, найважливішим пріоритетом у здійсненні реформ в Україні – соціальній державі, яка має на меті впровадження європейських стандартів життя [15]. Запропонувати Генеральній прокуратурі України вжити в установленому порядку заходів нагляду за додержанням соціально-економічних прав людини і громадянина, додержанням законів із цих питань органами виконавчої влади, їх посадовими особами, зокрема Кабінетом Міністрів України, його посадовими особами Закону України «Про встановлення прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати» [15].

Загальні рекомендації щодо зменшення кількості громадян, які знаходяться за межею бідності. Перший крок – зменшення рівня тіньової економіки за допомогою оптимального оподаткування. За даними міністра Петра Порошенка тіньова економіка – 34 %, інформація партії «Україна – Вперед» – 60% (Дані 14 вересня 2012 р.). Ще один прояв некомпетентності розрахунків, які можна уточнити, сформувавши компетентні групи працівників ВНЗ та науково-дослідних інститутів НАН України.

Другий фактор – переведення коштів з офшорних зон. За останні 2 роки в офшорні зони без оподаткування переведено з України 53 мільярди доларів, в той час як 350 мільярдів гривень (43,75 мільярди доларів) – бюджет України.

Третій фактор – на 12 мільярдів доларів зменшити витрати на уряд, які фінансуються з бюджету. Україна займає 19-е місце за надійністю бюджету. Четвертий фактор – продаж 13 урядових резиденцій. П'ятий фактор – податкові пільги для підприємців, які створюють робочі місця. Україна займає перше місце за кількістю податків, їх 135 (дані Світового Банку). В той же час в Грузії – 5, Швеції та Норвегії – 4. Шостий фактор – відновлення підприємств, які займаються дрібним та середнім бізнесом.

Висновок. На основі функцій витрат розроблено систему рівнянь математичної моделі для аналізу параметрів, які мають економічний зміст і враховують межу бідності та рівень виживання (споживчу корзину). З допомогою цієї моделі можна досліджувати відхилення в сфері виробництва товарів першої необхідності з урахуванням показників, які характеризують критерії бідності.

Запропоновано першочергові заходи, які допоможуть зменшити число громадян, доходи яких нижчі рівня бідності.

Перспектива. Запропонована методика побудови розширеної системи рівнянь математичної моделі може бути використана для аналізу широкого спектру параметрів, які дозволять оптимізувати витрати соціального характеру для різних верств населення, які потребують допомоги, багатодітних сімей, інвалідів, самотніх матерів тощо.

Література:

1. Прибиткова І. Бідність як наслідок нерівного перерозподілу багатства в українському суспільстві / І. Прибиткова. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/2012_03_15/ek1_pastuhova.php. – С. 167-175.
2. Межа бідності в Україні та Європі. – Режим доступу: <http://zet.in.ua/state/socium/mezha-bidnosti-v-ukraini-ta-yevropi/>.
3. Витрати та ресурси домогосподарств. Розподіл населення за рівнем середньодушових загальних доходів (1999-2011 рр.). – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.
4. За межею... бідності. Федерація профспілок України. – Режим доступу: <http://www.psv.org.ua/arts/suspilstvo/view-706.html>.
5. Янковська Л. А. Формування освітньо-фахового потенціалу в системі соціально-економічного розвитку регіону : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. економіч. наук: спец. 08.00.07 “Демографія, економіка праці, соціальна економіка і політика” / Л. А. Янковська. – Львів, 2008. – 40 с.
6. Новіков В. Тенденції розвитку вимог до компетентності лабораторій згідно ISO/IEC 17025:2005 / В. Новіков, В. Никитюк // Стандартизація, сертифікація, якість. – 2006. – № 1. – С. 30–32.
7. Семчук Ж. В. Управління розвитком підприємства на основі механізму реалізації системи сертифікації з врахуванням компетентності кадрового потенціалу / Ж. В. Семчук // Прометей. Регіональний збірник наукових праць з економіки. – 2007. – № 2(23). – С. 149-155.
8. Кравчук П. Лозунгова боротьба з бідністю / П. Кравчук. – Режим доступу: <http://www.volyn.com.ua/printver.php?rub=4&article=1&arch=662>.

9. Абрахамсон П. Соціальна ексклюзія і бідність / П. Абрахамсон // *Общественные науки и современность*. – 2001. – № 2. – С. 158-166.
10. Наконечний С. І. Економетрія: підручник / С. І. Наконечний, Т. О. Терещенко, Т. П. Романюк: Вид. 4-те, доп. і перероб. – К.: КНЕУ, 2006. – 528 с.
11. Вітлінський В. В. Моделювання економіки: навчальний посібник / В. В. Вітлінський. – К.: КНЕУ, 2003. – 408 с.
12. Ванькович Ю. М. Класифікація тіньової економічної діяльності / Ю. М. Ванькович // *Вісник НЛТУ України*. – 2010. – Вип. 20.5. – С. 157-163. http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvntlu/20_5/157_Wankowycz_20_5.pdf
13. Проект ЗАКОНУ УКРАЇНИ про державний контроль над цінами на товари і послуги першої необхідності. – 2012. – Режим доступу: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1148.6087.0>.
14. Методика комплексної оцінки бідності. – 2002. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0401-02>
15. Про невідкладні заходи з подолання бідності. Указ президента України № 274/2010. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0401-02>.

Л.І. Сопільник
д. т. н., професор,
ГУМВС України у Львівській області

ПОНЯТТЯ І ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

В статті розглянуто поняття профілактики та характеристики правопорушень в сфері дорожнього руху.

Ключові слова: профілактика, правопорушення, дорожній рух, аварійність, транспорт, водій.

В статье рассмотрено понятие профилактики и характеристики правонарушений в сфере дорожного движения.

Ключевые слова: профилактика, правонарушения, дорожное движение, аварийность, автотранспорт, водитель.

The article deals with the concept of prevention and characteristics of offenses in the field of traffic.

Keywords: prevention, juvenile, traffic, accidents, motor vehicles, driver.

Вступ. Основним критерієм оцінки стану боротьби з правопорушеннями можуть бути лише реальні результати діяльності. Цьому критерію безумовно має відповідати і діяльність у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху. Активізація боротьби з адміністративними проступками вимагає розробки науково обґрунтованих рекомендацій форм і методів за допомогою яких будуть здійснюватися профілактичні заходи, що до зменшення числа протиправних діянь в сфері що досліджується.

Формування об'єктивних умов поступового зменшення аварійності на автошляхах є основною для закріплення профілактики в системі засобів боротьби з анти суспільними проявами в сфері дорожнього руху. Однак на сьогоднішній день необхідність застосування заходів державного примусу, особливо в сфері дорожнього руху ще не втратила своєї актуальності. Профілактика правопорушень це перший засіб підтримання правопорядку на дорогах. Здійснення профілактичної діяльності забезпечує захист учасників дорожнього руху від можливих негативних наслідків. Профілактика правопорушень ефективний і дієвий засіб боротьби з адміністративними проступками. Можливості адміністративного покарання як регулятора людської поведінки, вельми обмежені. Як би покарання було всемогутнім, особи, які притягалися до адміністративної відповідальності в сфері дорожнього руху в подальшому утримувалися б від вчинення повторних проступків. Вчинення повторних правопорушень в сфері дорожнього руху значно зростає. Особливо керування транспортними засобами в стані сп'яніння. Відзначаючи неминучість застосування в профілактиці проступків адміністративного примусу, слід мати на увазі, що мова йде про діяльність, яка призначена вплинути на поведінку людини таким чином, переорієнтувати її в правомірному напрямку за допомогою заходів виховного профілактичного характеру.

Це свідчить про те що профілактика правопорушень відкриває більш ширші можливості для зменшення проступків в сфері яка досліджується. Термін «профілактика» походить від грецького слова, що дослівно означає «запобіжний».